

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
ספטמבר 2023

מה בעלון

עלון ספטמבר בסדר הבא: ראש השנה, סוגיית כיפור, וחינוך; עם פתיחת שנת תשפ"ד נשמע על הגיל הרך, נכיר את הילדים שעלו לכיתה א', נמשיך עם הפעילות של החינוך הבלתי פורמאלי ונקנח בשנת מצווה שהסתיימה ובשנת מצווה המתחילה. כמו כן, נניף את דגל המחאה, ונברך ימי הולדת עגולים. קריאה נעימה

כאן המקום לברך את **מרב ועמית מסקין, והבנים**, שעברו לביתם החדש בשכונת הכרם.
כאן המקום לברך את **טל ועמית קקון, והילדים**, שעברו לביתם החדש בשכונת הכרם.
כאן המקום להביא דברים שנשמטו בטעות מהעלון הקודם.
בתום השבעה על פטירתה של **טל רוזמרינ ז"ל**, ביקשה המשפחה לפרסם את הדברים הבאים:
לכל בית ניר דוד, תודה על שהייתם לנו בית אוהב, עוטף ומנחם.
באשר נהייה, ניר דוד הוא ביתנו.
יהודית זמיר ומשפחות זמיר, שטרן ורוזמרינ.

עלון מס. 9 בשנת 2023, מס. 2299 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אסתי בר־טל / ברכה רפמן / גילי אריאלי / הילה דגני
זהבה וגנר / זיו לבנה־אשכנזי / יובל שורר / לביא מאירי / עמרי סגל / ענת פונרו
ענת שוורץ־גדה / שולה טל / תלמה סגל
מברכים: ורד להב / מדריכי הנעורים / משפחת חן (שרית ואלון) / משפחת ויינר
עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה
צילומים: חינוך / פרטיים / תרבות
הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר־נגלר
תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על ההגהה.

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

לביא מאירי המזכיר – ברכה לראש השנה תשפ"ד

את ברכתי לראש השנה בשנה שעברה התחלתי כך: "בכל שנה מחדש ביום קבוע ובשנייה אחת, מגיע גלגלה של שנה לסיומו וגלגל השנה הבאה מתחיל להסתובב מחדש. כשמסתובב הגלגל נתונה הבחירה להסתובב בו או לסובב אותו". בדיוק לפני שנה איחלתי לכולנו שיהיו בנו הרצון והיכולת לסובב את גלגל חיינו לכיוונים בהם נבחר.

מים רבים זרמו מאז בנחל ונדמה שיש היום ממשלה בישראל המנסה לסובב את גלגל חיינו לאחור, יש מי שרוצה שנסתובב בו ולא נשפיע על כיוון סיבובו. נכנסנו כולנו לטרללת ולטרפת של שכרון כוח לא מרוסן, גלתה השפיות ממדינת ישראל, רבים מאיתנו התגייסו כדי למנוע זאת.

במציאות שנוצרה הברכות הבנאליות לראש השנה אינן מספיקות. זה נחמד לברך באושר ועושר, זה נהדר לעטר את הברכה בפרפרים ופרחים, זה יפה כשמברכים בשלום ובשגשוג, זה מרשים כשמטבילים את הברכות בחרוזי משוררים או ציטוטי פתגמים.

אני כמובן מאחל לכולנו את כל אלה ועוד.

אבל נדמה שהשנה צריך לחזור לדברים שאך לפני מספר חודשים נראו מובנים מאליהם; חזרה לשגרת חיים משעממת פתאום נשמעת כנושאת התקווה הגדולה לשנה הבאה, כאופטימית שבברכות.

ובמעבר חד אלינו. מבחינתי, התהליך המשמעותי ביותר שהצלחנו להשלים השנה הוא הסדר איחוד הסטטוסים. השמחה גדולה במיוחד מכך שהוא לא נשאר על הנייר בלבד. נעניק זרי פרחים למצטרפים לחברות מלאה מקרב החברים בעצמאות כלכלית ואלו הם:

איל פרי	עדי וגיל כץ	מאמין שעד חג הקיבוץ הממשמש ובא ישלימו
עפרה שוורץ	יסיקה ויואב להב	כל השאר: תושבי הרחבה, חברים נוספים
זהר ומעיין אביגד	אלה ותומר מורגן	בעצמאות כלכלית ומשתכני שכונת הכרם את
מליסה גופר	שולי ועומרי מסקין	הצטרפותם לקיבוץ, וביחד איתם נהיה כולנו
הילה ואמיר גלמן	נוהר וארנון רבטל	קהילה יותר מלוכדת, חזקה, מתפתחת
טל וגלי דגני בלכר	לאה ועידו שוורץ	ופורחת לקראת השנה הקרובה.

שנה טובה, בריאה ומאושרת

ענת והילה – מהנעשה בתרבות

"כי ידוע הרי שחודש תשרי, זהו חודש מאוד חגיגי..." (דתיה בן-דור)

הקיץ בסיומו, הימים מתקצרים, החצבים פורחים ומורגש שהסתיו כבר בפתח. ואנחנו בעיצומם של חגי תשרי.

אירועי ראש השנה נפתחו כהרגלנו ב"פרוזדור" לחג, שמכניס אותנו לאווירת החג. במסגרתו, נפגשנו להכנת **איגרות ברכה** חגיגיות. ביצירה השתתפו הרבה ילדים והורים, שאיחלו, כתבו, קישטו, הדביקו וצבעו ברכות לשנה החדשה (נשמח לראות עוד סבתות וסבים בשנה הבאה). **יהודית בז'רנו** הנחתה שולחן יצירה של איגרות מיוחדות בסגנון וינטג', מקסימות וייחודיות!!! פעילות נוספת לקראת החג הייתה הפעם למבוגרים בלבד, במהלכה יצר כל משתתף **לוח חזון** אישי בהנחיית **נוהר קרנץ רבטל**. בקבוצה קטנה ואינטימית אפשר היה לחלום, לתכנן, לבקש ולהביע משאלות לשנה הבאה, ולאחר מכן ליצור בגזירה והדבקה על לוח אישי.

השנה החלטנו יחד עם צוות החג (**תמר מאירי, ענבר דותן ולאה שורץ**) לקיים **ארוחה קהילתית** חגיגית לפני טקס ראש השנה. הדבר דרש היערכות מורכבת יותר: נפרסו שולחנות על הדשא, גויסו צוותי מתנדבים שעזרו לקשט, לפרוס מפות, לסדר פרחים, לדאוג לפרסם ולמכור בכלבו ערכות כלים רב פעמיים (במטרה להפוך ל"ירוקים" יותר השנה), לתפעל את ארוחת החג וכמובן לחסל את כל האירוע. וכך, בערב החג (השני) התכנסנו לארוחה הקהילתית, כאשר כל משפחה הביאה ממיטב מטעמיה לשולחן ארוך שנערך במרפסת חדר האוכל. האוכל היה צבעוני, מגוון, מרשים וטעים מאוד. הייתה אווירה נעימה ושמחה.

בסיום הארוחה נערך **טקס ראש**

השנה המסורתי, בסימן סיכומים והתחלות משלנו. הבמה החגיגית קושטה ביונים לבנות, מעשי ידי דיירי בית הבריאות, בהובלת **דגנית סברנסקי**. כמדי שנה שולבו בו שירים עם זמרים מקומיים (תודה ל**רון ויטמן** על הניהול המוסיקלי), ברכות, סרטונים וריקודים.

השנה גם הוספנו ברכות מצולמות של בנים שגרים או מטיילים בחו"ל (רחלי יעקובי, משפחת עדי, אלמוג באום, חנן יחיאלי, משפחת אבידור, משפחת כהן וזאבי משב ששלח ברכה כתובה המצורפת בהמשך). ללא ספק היה מרגש לראות את המברכים מרחוק ...

לכל חברינו היקרים

השוכנים על גדות האסי

רוצים לאחל לכולכם שנה טובה ובריאות שלמה

אהבה רבה מאיתנו, שתמיד מרגישים חלק מכם

רינה וזאבי

וכמיטב המסורת, הענקנו גם השנה את הרימון על פעילות רבת שנים למען הקהילה. נבחרה לקבל אותו **מישל כהן**, שניהלה את הפאב במשך 12 השנים האחרונות. מישל הצליחה ליצור בפאב אווירה ביתית, חיבור למקום ולקהילה ואוזן קשבת למי שנזקק, והכל בחיוך ובנועם. תודה גדולה ולחיים למישל!

בסיום הטקס קבוצת "**סיקסק**" שחוגגת את שנת המצווה שלה, הזמינה את כל הציבור לבית קפה מפנק עם מאפים מעשי ידיהם. הם מלצרו ופינקו והיו מקסימים!!
כאן המקום להודות לכל המתנדבים החרוצים שהתגייסו ועזרו להקים, לקשט, לערוך סרטונים, לעצב מודעות, להפיק ריקודים, לשיר שירים, לסדר פרחים, לתפעל את הארוחה, וכמובן לחסל ולסדר בסיום. בזכותכם היה לנו ערב נפלא!

למחרת הטקס, ביום השבתון השני, קיימנו את ה"**עפיפוניאדה הניר דוידית**". החלטנו השנה להחזיר עטרה ליושנה, ולפי המסורת התל עמלית שהייתה נהוגה בעבר לערוך עפיפוניאדה.

"כשם שהים נותן לילד צעצוע סירה, כך הרוח חייבת לתת לו עפיפון.

צריך כל כך מעט: חוט, דיקט או קרטון". (יאנוש קורצ'אק)

זוהי מסורת תל עמלית ישנה ומקורה במנהג יהודי עתיק יומין. לעפיפונים היו מחברים ברכות ומעיפים. לפי המסורת מי שהעפיפון שלו המריא לגובה קיבל את ברכת היושב במרומים ויזכה שתפילותיו יתמלאו לשנה טובה.

נפגשנו בבוקר בחדר האוכל, ילדים, הורים, סבים וסבתות, לסדנה של בניית עפיפונים. זו הייתה עבודה לא פשוטה כלל, נדרשו סבלנות רבה, שיתוף פעולה ודיוק מירבי, ולבסוף נבנו עפיפונים לתפארת!! את הפעילות הדריכו גבי כהן, אמיר מוזר, עידו גופר וגיל טובין, והיו מתנדבים נוספים שעזרו למי שהיה זקוק. אחר הצהריים נפגשנו שוב, מלאי ציפיות, בשדה של הגינה הקהילתית. היו לא מעט חרוצים שרצו שוב ושוב עם העפיפונים, חלקם הצליחו להמריא וחלקם פחות ... נקווה שהמשאלות שנשאו עימם יתמלאו בכל אופן.

שוב תודה גדולה לכל אלה שלקחו חלק ונתנו יד באירועי החג, ותודה ענקית לצוות החג המעולה! נסיים בברכת שנה טובה, שנה של עשייה, יצירתיות, שנה של יחד וקהילתיות, ובעיקר הרבה, הרבה תרבות!

רשמו לפניכם את
התאריך לטיול הקיבוץ
20-21/10.
פרטים נוספים בקרוב...

ועוד מילה מאיתנו ... חשוב לנו מאוד להוסיף עוד אנשים לצוותי החגים, שלאחרונה הם מאוד מצומצמים. אנחנו זקוקים ליותר שותפים שייקחו חלק ויביאו עימם כוחות חדשים. אתם מוזמנים לפנות אלינו ולהצטרף במקומות שמתאימים לכם (אל תתלבטו!! תצטרפו!!), וכמובן להיענות לכל פנייה מאיתנו לבשתגיע.

אנחנו כבר מתחילות לבנות את צוותי חג החנוכה (בתוכם: חג הקיבוץ, למפיונים ופעילות "לאור נרות"), נשמח לצרף שותפים חדשים!!!

הילה וענת

שולה טל – מחשבות על יום כיפור; על דמוקרטיה, חופש זכויות המיעוט

לא יכולתי שלא להצטרף לדיון ולומר את דעתי על דבריו של מורדי נגד ההפרדה המגדרית ב"בית הכנסת ליום אחד", ושל החברים שהצטרפו לדעתו.

מסכימה עם דבריהם המנומקים של בועז, יונה, גיל, ענת, הרווי, זהבה, עודד ואסתי, ורוצה להוסיף משלי, ואולי להתחיל בציטוט מתוך דברי אחד ה"מתנגדים": כאן בקיבוץ אף אחד אינו "מפריע לנו לחיות על פי הערכים החילוניים שלנו", ואין עלינו למנוע מאחרים בתוכנו, שבתחומים מסוימים חושבים ומאמינים בדרך שונה משל רובנו, לחיות על-פי אמונתם וצו מצפונם, גם, ואולי בפרט, אם הם מיעוט קטן.

מכירה קיבוצים (ולא אחד) בהם מתקיימים ביום כיפור שני בתי-כנסת, האחד אורתודוקסי ובו מפרידים, והאחר רפורמי ובו מתערבבים..... ואיש לא בא בטענות לחברו. בטוחה שקיבוצנו יכול למצוא ביום כיפור מקום גם עבור תפילות מעורבות, לא בטוחה שיהיה אפילו מניין שירצה לקיים בו את תפילות יום כיפור בנוסח הרפורמי ובעירוב מגדרי.

ואנחנו, שחרדים, היום יותר מתמיד, לאפשרות שלנו להמשיך ולחיות במדינת ישראל כפי שנכון ומתאים עבורנו, שמפגינים ונאבקים כבר חודשים רבים למען הדמוקרטיה והחופש, ונגד הניסיון לכפות על כולנו צווים, חוקים ואורחות חיים שאינם מקובלים עלינו, איך בכלל עולה בדעתנו, אנחנו, לוחמי החופש והשוויון, לומר למי שמאמין וחושב שלא כמונו איך עליו לנהוג, מה מותר או אסור לו לעשות, ולא במרחב הציבורי חלילה, אלא במקום שניתן כדין וברשות, ומתוך אמונה בזכותו של כל אחד מאיתנו לנהוג על פי רצונו ודתו, ושאינו פוגע באחרים או מחייבם לנהוג כמוהו.

שימו לב, שפסיקת בג"צ נגד ההפרדה המגדרית בתפילה ובכלל, היא רק לגבי המרחב הציבורי. ביום כיפור זה, "המדגרה" לא הייתה מרחב ציבורי, ליום אחד היא הייתה מקום בו רשאי מי שרוצה בכך לנהוג על פי אמונתו ומנהגיו, גם אם בכלל הקיבוצי שלנו אנו נוהגים אחרת.

ואיפה הסובלנות שלנו, וקבלת האחר והשונה, והגנה על זכויות המיעוט (כמקובל בכל דמוקרטיה מתוקנת) ?

וכן, גם במקרה זה יש מקום לקבלת השונה !!

בואו ונהייה שווים בדברנו ובליבנו, בואו נקיים את מה שאנחנו מבקשים ודורשים מאחרים לקיים.

זהבה וגנר – על יום כיפורים תשפ"ד בקיבוצנו

קראתי את התייחסות החברים בנושא ההפרדה המגדרית שהתרחשה ביום כיפור.

אני מרגישה שהבנתי את זוויות הראיה השונות. הזדהיתי עם רגשות הכותבים גם כשהיו לכאורה משני עברי מתרס.

בכל זאת אני סבורה ש:

נכון היה לאפשר הפרדה מגדרית במבנה שהוקצה לתפילות יום הכיפורים תשפ"ד.

זו יוזמה פרטית. מבקשיה הביאו את הלכות בית הכנסת מבית, כפי שהן נהוגות שנים רבות. ההפרדה בבית הכנסת, עתיקת יומין כימי בית הכנסת ותאמה תרבות שרווחה מאות שנים.

המהפכה הפמיניסטית קצרת ימים במונחים היסטוריים (בת כמאה שנים) והדרך לא תמה. ייתכן שעם העמקת והרחבת המהפכה הפמיניסטית, היא תגיע לביה"כ האורתודוקסי.

אם זה יקרה, יהיה זה בעידן אחר, מאופין בשיוויון בין המינים בעולם החילוני, שגשוג רוחני כללי, שקט ושלווה. זה לא יקרה בעת הזאת.

לדעתי יש לראות בקיום ההפרדה שהתקיימה במדגרה דבר מצומצם. זה אינו חלק ממהלך של הדרת נשים ואין לראותו ככזה.

אם יעלה רצון, העיסוק בשאלה המגדרית הוליד הזדמנות לבניית מתכונת משותפת ומותאמת לקהילה חילונית בשנה הבאה (ויש מסורות כאלו).

אנו מצויים בימים בהם מרחף על המדינה איום של שינוי היסטורי.

בימים אלו, אל לנו לאמץ מחלוקות, שיש מי שניזון מהעמקתן, ועל רקע האווירה, טמון בהן

פוטנציאל של ייצור שסע בינינו. נראה לי שהפרדה מגדרית במרחב בו התפללו מיעוט מחברינו, אינה

עומדת בסדר עדיפות ראשון במאוזנינו האזרחיים. היא גם אינה גורמת סבל לנשים בבית הכנסת,

ואינה מדירה אותן משוויון זכויות אזרחי קיים. ומה כן נחוץ לנו ?

לדעתי, נחוצה לנו **לכידות אזרחית** שרואה את הבעיות העומדות לפתחנו במישור של המדינה,

התנועה הקיבוצית והקיבוץ שלנו. עלינו לדון בהן, ולעשות כל שיש לאל ידנו.

ולבסוף:

יש חברים שבחרו בבית ניר דוד, והם אינם רואים סתירה בין ההווה החילונית הקיבוצית אותה בחרו

וחינכו בה את ילדיהם, לבין קיום יום הכיפורים על פי דרכם.

לדעתי יש לראות זאת כזכותם לאורחות חיים במישור הפרטי, ללא הרמת גבה וללא דיונים חוזרים.

יובל שורר – תובנות בענייני דת וחילוניות

אני מבקש לחלוק עמכם את מחשבותיי ואת תובנות החיים שלי בסוגיית הדת והחילוניות:

- א- קיבוצנו, ניר דוד (תל עמל), הינו קיבוץ שנוסד ומקיים עד היום אורח חיים חילוני ליברלי.
- ב- עם זאת, חיים עמנו מספר אנשים שומרי מסורת ברמה כזו או אחרת, ואף דתיים.
- ג- אנו יודעים לנהל חיינו ולהכיל סובלנות הדדית עם מגוון הדעות ואורחות החיים הפרטיים.
- ד- מדי פעם, ובפרט סביב אירועי יום כיפור, ניצת בציבור ויכוח סביב היבטיו האירגוניים ואף על הנראות של האירוע.
- ה- מקדמת דנא, חילוקי הדעות הושמעו ונדונו סביב באר הכפר. כיום, הרשת הדיגיטלית מאפשרת נקיטת עמדה והתייחסות בזמן אמת לכל "דבר שזז" בחצר הקיבוץ (עין ערך "מקומי" עם כותרותיו).
- ו- ומשום כך, אנו נחשפים לדעות הציבור, על השונות והמנעד הרחב שביניהן.
- ז- דעתי האישית בתחום הנדון, הינה חילונית ליברלית, ו"חשדנית" משהו.
- ח- ולכן, ברצוני לשתף את תובנותיי בסוגיית החילוניות והדת ושילובן באורח החיים בקיבוץ, וזאת בפרט עבור הדור הצעיר יותר (וברצוני להעניק צל"ש למורדי).
- ט- אין לתפיסתי שום צורך בהתייחסות מוסדית, כולל החלטות בנדון – אלא, עליכם, הדור הממשיך בקיבוץ, והמעוניין להניף את דגל החילוניות הליברלית, להיות ערים למגמות הזוחלות בציבור בארץ, ואשר השלטון המסואב קידם אותן לקידמת הבמה וההשפעה.
- י- טרם התוודעתי למפגש דו צדדי, במגמה וברצון כן לקרב חילוניים ודתיים, שיכול להעיד שתפוקתו אכן פותחת את הצד הדתי להבנת החיים החילוניים. תמיד, וזו טיבה של הדת, ברצונם להשפיע עלינו ולקרבו אל הדת.
- כ- ומשום כך, עלינו לכבד בקיבוץ אורח חיים מגוון, במסגרת ברורה של חילוניות ליברלית. ובאותה עת (והנה הביטוי לחשדנות שלי), לשים לב בערנות, שמאפיינים דתיים (כגון בית כנסת על חשבון הקיבוץ, או מגבלות בעלות אופי דתי), לא יזחלו וישנו או ישפיעו על אורח חיינו החילוני.

מניפי הדגל – עם תלמה ועמרי סגל – סבתא ונכד

תלמה

איזה אביזרים אתם לוקחים איתכם להפגנות?

אני מקפידה על חולצה אדומה, משלי, אבל הדבקתי עליה מדבקה עם הכיתוב דמוקרטיה. בחורף לבשתי מעיל אדום. וכמובן דגל.

עמרי

אני דווקא בוחר להגיע עם חולצה רגילה, יומיומית, כדי להמחיש שאני לא חלק מאיזו התארגנות, אלא אדם שיוצא מהבית והולך להפגין. על דגל ישראל אני לא מוותר. פעם אחת לקחתי שלט שהכנתי.

מי בד"כ מצטרף אליכם בהפגנות?

החברה שלי, אלה, ההורים שלי, ההורים שלה. בשבתות נסענו בקביעות לחיפה, אבל גם נסעתי הרבה לקפלן.

אני נוסעת עם אחד הבנים, או עם כמה מהם. על הגשר של בית השיטה אנחנו בהרכב משפחתי כמעט מלא. אנחנו משפחה מפגינה.

מהי ההפגנה הכי מרגשת / מאתגרת / חשובה שלקחתם בה חלק?

ההפגנה ב"ליל גלנט". הייתי בשנת שירות, ובדיוק סיימתי משמרת (עבדתי בפנימיית "טוביה" בהרדוף), כשקיבלתי טלפון מאלה, החברה שלי, שרצות הודעות ברשתות על פיטורי גלנט ומזמינים את כולם לצאת לרחובות. קיבלתי אישור לצאת, ונסעתי עם אבא שלה ואיתה להפגנה הספונטנית שהתקיימה בחיפה. הצטרפו אלינו עוד שלושה חבר'ה מהקומונה. חסמנו את קטע הכביש בין מרכז חורב לאודיטוריום עד 2.00 לפנות בוקר. בהתחלה השוטרים ניסו למנוע מאיתנו את חסימת הכביש, אבל ההמון פשוט הדף אותם. זה היה עוצמתי. הרגשת כוח ותקווה. היו שם בסביבות 50,000 איש, והיה "וייב" מטורף, של נלחמים עד הסוף. הייתה תחושה: אין מי שיעצור אותנו. הרגשנו שאנחנו משפיעים.

הכי ריגשה אותי ההפגנה בירושלים. הזרם הבלתי פוסק של בני אדם. הסתכלתי עליהם: אנשים חדורי הכרה ונחושים. והיו ביניהם גם דתיים ואנשי ימין.

מה הדבר שהכי מפחיד / מעסיק אתכם בהפיכה המשטרית?

מפחיד אותי שתיווצר כאן מציאות שאני לא מכיר, שלא ארצה להיות בה. הלא נודע, השינוי הגדול שעלולה השמרנות ליצור. מכיוון שאני מתגייס בקרוב, אני מוטרד מהאפשרות שהצבא ישנה את הערכים עליו התבסס. לשרת על בסיס ערכים שאני לא מסכים איתם – מפחיד.

מפחיד ומעסיק מה שקורה בארץ שלנו. מצד אחד אני "בורחת" מהצפייה בטלוויזיה ומהצד השני אני חייבת להיות מעודכנת, אז אני כן שומעת את כל הנאומים ורואה את ההופעות של אנשי הימין וזה מפחיד. מפחידה אותי השנאה אל מה שהם מכנים 'שמאל'. מקוממת אותי האטימות של הממשלה אל החלק האחר במדינה שחרד לצביונה.

האם כתוצאה מהמעורבות הפוליטית שלכם נוצרו מתחים עם אנשים מהמעגלים הקרובים לכם?

כמעט שלא במשפחה שלנו. אם כן – מחליטים שלא מדברים על פוליטיקה. הפנמתי את זה, אבל קשה לי כי מאז ומתמיד אני אדם פוליטי, עם עמדות מגובשות. אבל לא אפסיק ידידות או היכרות עם אדם בגלל הדעות הפוליטיות שלו.

באופן מפתיע, לא. מפתיע כי אני לוקח מאוד קשה כשחברים אומרים לי שהצביעו לבן גביר. אבל הקשר לא נותק והחברות נמשכת. אם השיחה מגיעה למקום לא נעים, עוצרים ומפסיקים לדבר על פוליטיקה. מאנשים שאומרים לי שהם הולכים להפגנות בעד המהפכה המשפטית אני מתרחק.

האם יצא לכם במהלך חצי השנה הזו לשכנע או לשנות עמדה של אדם התומך בהפיכה?

אני לא חושבת שמישהו שינה את עמדותיו. אולי זו תכונה יהודית, כל אחד מתבצר בקנאות בדעותיו. וישנם אנשים רבים שאומרים: "אני לא יוצא להפגנות". ואני, מימים ימימה יוצאת להפגנות, של "שלום עכשיו", של "ארבע אימהות".

לשכנע אנשים עם דעות הפוכות, לא יצא. אבל כן שכנעתי אנשים שלא היו מעורבים ולא הבינו את גודל האירוע, להצטרף להפגנות ולקחת צד.

בסולם אופטימיות בין 1 ל-10, היכן אתם ממקמים את עצמכם?

לפעמים אני ב-3. בהפגנות זה עולה ל-5-6. שם אני מקבלת את ההרגשה שיחד איתי מפגינים אנשים של ארץ ישראל שאני אוהבת. זה נותן לי חיזוק ועידוד.

קשה לי להגדיר. אני מאוד מחכה לגיוס ויודע שבתור חייל אהיה ממודר מהאירועים. אני מרגיש פסימיות מסוימת, כי ההפגנות הנוכחיות מתחברות אצלי עם ההפגנות על האסי ובבלפור (שני האירועים בקיץ 20), כאשר יש שני צדדים עוינים, ואלו אותם האנשים ואותה השנאה האיומה שהרגשנו אצלנו, והאלימות הגואה.

אסתי בר־טל – מנהלת הגיל הרך

הק"צ עבר, החם הגדול
שנה חדשה באה לכל
רוחות מנשבות
נוודות צפרים,
הולכים ובאים
הימים הקרים.

הביטו וראו – קטונתי אֶתְמוּל,
הק"צ עבר ואני כבר גדול,
שנה חדשה התחילה היום.

קהילה יקרה,

ושוב הגענו לחודש תשרי, גלגל השנה התגלגל במהירות
והתחלנו מחדש, שנה חדשה. ראש השנה עבר והתחילה
שנה חדשה – שנת תשפ"ד. שוב נשמעת אותה המנגינה

של ימי תחילת השנה, ימים ראשונים של קליטה והסתגלות, התרגשות רבה לצד חששות וסימני שאלה,
ציפייה, סקרנות ותקווה. ברקע נשמעים קולות הילדים, קולות של בכי וצחוק ונשמעים גם קולות
הצוותים המסורים מנחמים, מרגיעים ומעודדים.

אני מסתובבת בגנים, פוגשת את הילדים והצוותים וניכר כי פתחנו את השנה באווירה טובה, נעימה
ורגועה.

בימי ההערכות הספקנו לנקות, לסדר ולהכין את הבתים. הבתים נצבעו, החלפנו, הוספנו וחיטאנו את
החול בכל ארגזי החול של המערכת, וכל הצוותים עברו ריענון עזרה ראשונה/קורס עזרה ראשונה מלא
ומורחב של 22 שעות.

פתחנו את השנה מוכנים וערוכים תודות לצוותים המסורים והמקסימים שלנו!

תודה גדולה גם ליואב ארטל היקר שבלעדיו זה פשוט היה בלתי אפשרי.

השנה רק התחילה וכבר הספקנו להיפגש כולנו:

ב-30.8 קיימנו את ההשתלמות החינוכית הראשונה לצוותים לשנת תשפ"ד; מפגש חינוכי וסדנה של
כל צוותי הגיל הרך.

ב-12.9 היה לנו מפגש מובילות-גננות ראשון לשנת תשפ"ד; מפגש חגיגי ומשמח של פתיחת שנה.

ב-13.9.23, לקראת ראש השנה, נפגשנו שוב כל צוותי המערכת, לריענון נהלי הגיל הרך ולהרמת

כוסית משותפת לקראת השנה החדשה וקבלת השי לחג.

עוד צפויים לנו מפגשים והשתלמויות רבות לאורך השנה.

מפגש גננות-מובילות ראשון לשנת תשפ"ד

כוח אדם: גם השנה אנו בתקופה מורכבת מאוד של כוח אדם, עדיין חסרות לנו שלוש מטפלות קבועות במערכת, וכל יום מביא עמו התמודדויות חדשות ולא פשוטות של כוח אדם. יחד עם זאת אנו עושים כמיטב יכולתנו להפעיל את הגנים בצורה הטובה והבטוחה ביותר נוכח האתגר.

בשבועות הקרובים: אנו נקדיש את השבועות הקרובים להכרות מעמיקה עם הקבוצות החדשות, להסתגלות טובה ולמידה של הילדים את הבתים החדשים והצוותים.

חבלי ההסתגלות והקליטה לא קלים לעיתים, וגם חגי תשרי יצאו השנה צפופים במיוחד, אך אנו בימים טובים ומשמחים – טפו טפו טפו, שרק נמשיך כך!

בהזדמנות זאת אאחל לכם שנה טובה, מלאת יצירה, למידה, הנאה, הגשמה ושמחה, כל שתבקשו – לו יהי.

שנה טובה טובה! אסתי – מנהלת הגיל הרך

אריאל שהם

אורי גרינברג־דגני

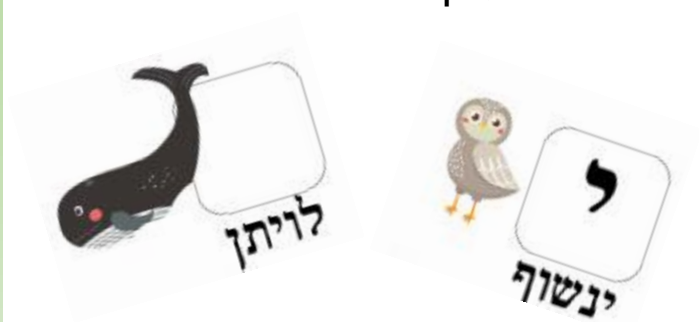

ליאון ברמי

ים עדי

מיכאלה ווליאנסקי

עומרי שלם

עומרי חן

עמית עמיחי

עילי צין

רומי בהיר

תום קרונר

ברכה רפמן – איך היה בביה"ס היום?

דרכים לשאול את ילדכם או ילדתכם איך היה בבית הספר – רעיונות להורים

פעם, פעם לפני המון המון שנים, כאשר בתי הילדים היו בתי ילדים, כאשר הכיתה הייתה צמודה לחדר האוכל הכיתתי, למקלחות, לחדרי שינה, כאשר המילה "קבוצה" הייתה מה שהיום קוראים "הכיתה", כאשר ישנו יחד, אכלו יחד, התקלחו יחד (ממש יחד – בנים ובנות... ואחר כך בנפרד), כאשר בערב הייתה "השכבה" ... אז, לפני מיליון זמן יכלו ההורים להיות מעורים בנעשה עם בנם/בתם ועם שאר ילדי "הקבוצה" ואף מעבר לזה. הם היו מודעים למה שנעשה ב"חברת הילדים".

בכיתה היו תלויים ציורי הילדים, פלקטים לימודיים, חומרי לימוד שונים, ספרים הקשורים לנושאי הלימוד, הודעות ושאר פריטים מעולם הילדים. אפשר היה להקדים ל"השכבה" כניסה לכיתה, או סתם להגיע במהלך היום, להתרשם מהתכנים והיצירות, להתעניין. לעיתים קרובות הייתה מתפתחת שיחה על המתרחש בכל עת ועת. וכך, המעורבות בחיי הילד/ה היתה פשוטה, טבעית וזורמת.

היום, כל אלה חלפו ואינם. נדרשת דרך אחרת כדי להישאר מעורבים בעולמם של ילדים, להכיר מה לומדים בבית הספר, מה חווים בו, איך מרגישים, מה הם אוהבים או לא בבית הספר, איך מתמודדים עם 6-7-8 שעות לימוד ביום, 5 ימים בשבוע, 10 חודשים בשנה ...

כשמצליחים להיות בקשר עם העולם של הילד, המתרחש 4 ק"מ מכאן, משהו בקשר בין ההורה לילדו עשוי להשתנות, לטובה, הוא מעמיק ומתעשר.

יש מישהו שלא היה רוצה בזה?

אספתי ממרחבי האינטרנט התייחסות של הורים לנושא, ודרכים להתגבר על המרחק המובנה הזה, במטרה ליצור תשתית קלה ולא "חופרת" של שיתוף פעולה, בשיח קולח עם הילדים על העובר עליהם ביוםם בבית הספר.

אפתח בשלוש הערות כלליות וסדרת שאלות כהצעה, בבחינת "בנק" שניתן לשלוף ממנו מה שרלוונטי, הגיוני, נעים ומתאים לשאול. שאלות אלה מאפשרות תשובות שהן מעבר לשגור בקרב רוב הילדים: "בסדר", "כיף", "לא כיף", "משעמם", או סתם משיכת כתפיים סתומה.

- **קבלת פנים** – הנה מה שכתבה אחת האימהות: "דבר ראשון, חיבוק ונשיקה, דבר שני להציע אוכל, דבר שלישי, להתעניין איך היה."
- **עניין של מינון ואיזון** – דברים של פסיכולוג חינוכי שאומר: "חשוב ביותר לא להפוך את כל העניין הזה של שאלות למשא ומתן ומיקוח ... השיחה אמורה לעודד את הילד לרצות לשתף. ואם לא, אז לא ... בכל מקרה, לא "לחפור", כי זה רק מבריא אותם."
- **שיתוף ודוגמה אישית** – כשרוצים שיתוף בחוויות, שווה ביותר להיות הדוגמה האישית. מספרים על חוויה שלכם, משהו טוב, מעניין או מוצלח ביומכם ומשהו שלא צלח, שתסכל, שאכזב, שנכשל ... שיתוף כן ואמיתי מעודד את הצד השני לשתף גם. כשמתמידים בכך, הילדים לומדים שהעולם מורכב, שנעים להצליח, אך קורה גם שנכשלים וזה בסדר. הם לומדים, שההורים יכולים לספוג כל סוג של חוויה, ואפשר לספר להם בכנות וללא פחד דברים אישיים.

"בנק השאלות" לבחירה

השאלות מנוסחות לילדי ביה"ס היסודי, אך העקרון מאחוריהן מתאים, כמובן, גם לילדי החטיבה והתיכון.

הדבר החשוב ביותר בקיומה של השיחה הוא שיש בה הקשבה. אין בה ביקורת ואין בה שיפוטיות, אלא הקשבה אמיתית למה שהילד והילדה מספרים.

שאלות של אינפורמציה (הכי קל לשאול, וטוב לעשות זאת, הרבה פעמים זה יוביל לשיחה)

- כמה ילדים בכיתה? מאילו ישובים? האם יש ילדים חדשים השנה? מי הן המורות, יש גם מורים? אתם יושבים בשורות או בקבוצות? מי לידך? מה יש על קירות הכיתה, ומה מוצא חן בעיניך? ועוד מאותו סוג. כך מתקבלת תמונת הכיתה בה לומדים.
- מה המקום שהכי טוב להיות בו בבית הספר?
- איפה אתה משחק בהפסקות?
- מה הדבר שילדים עושים בהפסקה?
- באיזה חלק של בית הספר את הכי אוהבת להיות בהפסקה?
- עם מי אתה משחק בהפסקה?
- איזה משחקים שיחקת בהפסקה?
- איך נראית ארוחת הבוקר? איך נראית ארוחת הצהריים?
- מה אכלת לארוחת צהריים?

- מה היה לך הכי טעים בארוחה מהבית ומה בארוחה של בית ספר?
- מי מהחברים שלך הביא את האוכל הכי שווה היום? מה זה היה?
- איך סידורי העלייה לאוטובוס בחזרה הביתה מבית הספר? האם יש תור? האם יש כללים מסוימים בתחנה ובאוטובוס?
- מי הנהג של האוטובוס? אתם מכירים אותו? הוא מכיר אתכם? אומרים שלום, תודה להתראות?
- האם יש סייעות או מלוות בכיתה בזמן הלימודים? מה הן עושות? אפשר לשוחח איתן?
- יש שיעורים שבהן יש יותר ממורה אחת?
- מה כלל ההתנהגות הכי חשוב של המורה שלך?
- להכיר את מערכת השיעורים, ולשאול לגבי שיעור ספציפי שהיה באותו יום – מה היה בו.

שאלות שקשורות לרגשות ושאלות שהן בין אינפורמציה לרגשות (גם וגם)

- ספר לי על משהו טוב שקרה לך היום בבית ספר?
- עם מי היה לך נעים היום?
- ספרי לי על משהו שהצחיק אותך היום.
- היה דבר נחמד שעשית עבור מישהו או מישהו עשה עבורך?
- מי גרם לך לחייך היום?
- היה משהו חדש שלמדת היום, מה זה היה?
- מה היה מעניין ללמוד היום?
- מי הילד המצחיק ביותר בכיתה? מה כל כך מצחיק בו?
- ראית מישהו שקרה לו משהו מצחיק?
- מה היה הדבר הכי מצחיק שקרה היום?
- ספר לי על רגע שהיה קצת קשה לך היום. מה זה היה?
- מישהו עצבן אותך היום?
- אם מי היית רוצה לשחק/ לעבוד יחד, אבל עדיין לא עשית את זה? למה לא?
- היה לך רגע שהרגשת גאה בעצמך היום? מה זה היה?
- באיזה כלל התנהגות היה הכי קשה לעמוד?
- מה היית רוצה שילמדו ועדיין לא מלמדים אותו?
- התגעגעת לאבא או אמא היום? מתי זה קרה?

אחרי התנסויות בשאלות כנ"ל, יהיה ממש קל "להמציא" שאלות נוספות.

שוב, חשוב לזכור, העיקר הוא שמתקיימת שיחה שיש בה הקשבה, התעניינות ואכפתיות!!!

זיו אשכנזי – מנהלת החינוך החברתי-קהילתי

קהילת ניר דוד היקרה שלום

שמחה ומתרגשת לכתוב לראשונה בעלון!

אסכם בנקודות את העשייה בחח"ק בשנה שהסתיימה מאז כניסתי לתפקיד החשוב של ניהול החינוך החברתי קהילתי (חח"ק) בניר דוד:

❖ המשימה הראשונה שראיתי לנכון כמנהלת נכנסת היא לפתוח את המערכת בשלמותה: בחנוכה נפתח מועדון "רותם", אחרי ששופץ "בית הדס" הישן והמבנה הותאם לאופי ולגילם של הילדים. במקביל לפתיחת המועדון הושלם איוש הצוות החינוכי.

❖ קהילה: לאורך השנה פעלנו בממשקים עם ענפי הקיבוץ, בית הבריאות והספרייה. חגגנו יחד עם הקהילה ובשיתוף פעולה עם ועדת התרבות את חגי ישראל ואת המסורות השונות של הקיבוץ. את חגי ומועדי ישראל ציינו גם במסגרות שלנו.

השנה בוצעו חילופי תפקידים של שותפים מרכזיים ומובילים בעבודת החינוך – מנהל הקהילה, רכז תשתיות ונוי – איתם אנו נהנים לעבוד ומודים על שיתוף הפעולה, הזמינות והעזרה בכל דבר ועניין.

❖ השומר הצעיר – המשיך לגדול ולפרוח. הוצאנו טיול אביב בהובלת הצוות שלנו ורכז התנועה. זה היה טיול מושקע לגלבוש שהתקיים כהכנה למפעלי התנועה הארציים שהתקיימו בחופש הגדול.

למדצופי (קורס מד"צים) יצאו 7 מדריכות, לשומריה יצאו מהקן 60 חניכים. נראה שהזרעים

שנטמנו בפתיחתו המחודשת של הקן בקיבוץ מתחילים לגדול. מספר המד"צים הולך וגדל והדבר מאפשר לייצר עוד עשייה תחת מטריית "השומר הצעיר". את מקומו של **אלון איקן** שסיים, תפס **גיא פרקש**. נאחל לו הצלחה רבה בתפקידו המשמעותי כרכז קן "השומר הצעיר" בקיבוץ.

❖ יום הצוות שהתקיים בל"ג בעומר, היה עשיר בתוכן משמעותי לצוות והשאיר טעם טוב ותרם לגיבוש הצוות.

❖ את חופשת הקיץ פתחנו במסיבה ב"הולצר", כולל פיצות ואבטיחים. היו לנו נסיעות למרכז קנדה, באלגן (פארק אטרקציות ביגור), גני חוגה, מרכז עידן, אקווא כף, תל אביב, והנעורים הגיעו אפילו עד אילת.

נוסף לכך, כל שבוע התקיימה פעילות שהוזמנה והופעלה ע"י מפעיל חיצוני. בין היתר היו מזרן ענק מתנפח, חיים דרך הטבע, חדרי בריחה מטורפים – שוד חנות הממתקים של האוטובוס הוורוד, סדנת נגרות, טקסטיל ועוד. כל זאת במקביל לעבודה החינוכית המקצועית של הצוותים במועדונים בהתאמה לגיל ולקבוצה.

צוותים: בסוף הקיץ סיימנו את תפקידם – ב"בית שקד" (דואון א'-ב') לילי וורד ואלון אזולאי, ובמקומם נכנסו שחר לוינס ושירה רפפורט. ב"שקדיה" (דואון ג'-ד') ממשיך הצוות – לאה להב וליאורה אייזנברג. במועדון "רותם" (דואון ה'-ו') רז רבין סיימה את תפקיד ההובלה ובמקומה נכנס אילון סלוס, יחד עם עמית עבודי שממשיכה איתנו גם השנה.

בנעורים ממשיכה בהובלה עינת אזולאי, יחד עם אלונה נחמני שממשיכה. אליהן מצטרף רז שוורצקורן שנכנס כמדריך נוסף בנעורים ובשקדיות. אנו מודים לכל המדריכים שעשו איתנו כברת דרך, על תרומתם הרבה לילדים, להורים ולחח"ק ניר דוד, ומאחלים להם הצלחה גדולה בהמשך דרכם.

והנה אנחנו בחגי תשרי של שנת תשפ"ד. הילדות והילדים בימי הסתגלות וקליטה בקבוצות החדשות. נרקמות חברויות לאיטן ונוצרים לצד המוכר גם התנסויות וגילויים חדשים. המועדונים החלו את השנה עם מצב רוח טוב ועשייה רבה, כל מועדון בפני עצמו, לצד פעילויות משותפות לכלל המערכת. את השנה פתחנו בהפנינג לילדי "השקדיות" ומועדון "רותם", במהלכו התקיים טקס קבלת ילדי כיתת איילים (א') למערכת. גם השנה, כמיטב המסורת, צוותו לילדי א' "אחים גדולים" מכיתה ו' לסיוע בחבלי ההסתגלות החדשים כאן בבית ובליוי לבית הספר. תודות לכל ההורים שנרתמו לעזור במימושו של הפנינג תחילת שנה.

תודות גם לכל העושים במלאכת הקליטה וההערכות. הצוותים הכינו את הבתים לקראת הקבוצות המשתנות, בוצעו התאמות, ניקיונות יסודיים וסדר. נוסף לזה בוצעו שיפוצים וצביעת המבנים. תודה רבה לצוותים וליואב ארטל על הביצוע.

הרשמות: נעדכן שמכיתה א' ועד נעורים ניכרים אחוזי השתתפות גבוהים וזו מציאות משמחת ומבשרת על שנת פעילות פורייה, בה יוכלו לקחת חלק פעיל חלקים רבים מילדנו בחינוך החברתי-קהילתי כאן בבית.

הכשרת צוות צעיר: אנו ממשיכים לקבל את עזרתו המצוינת והחיונית של צוות המד"צים, כחלק מצוות החח"ק שלנו. המד"צים שלנו השנה הם **רותם סלוס, נועם פירדמן, שירה זמלן, גיא שטילרמן, סער איזמרלי, שקד להב, טל גינת, אופיר מלכין, דניאל מגס ויעל עסיס**. שילוב של כוח הדרכה מקומי כמודל עבור הילדים הצעירים וכמימוש לעתודת צוות עתידי הינו ערך חשוב במערכת החינוך.

חופשת סוכות: רק התחלנו את השנה וכבר בתאריכים 26.9 – 5.10 נהנה מזמן איכות בחופשת סוכות. ננצל זמן זה להמשך להעמקת ההיכרות, לגיבוש הקבוצות בתוך המועדונים ולבילוי משותף של כלל המועדונים בטיולים בסביבה, במתחם החינוך ובסוכתנו הצנועה, שתוקם בין ה"שקדיה" ל"בית שקד". אני מאחלת שנה מוצלחת לצוותים שמתחילים שנה במרץ, שנה של עשייה חינוכית ותחושת שייכות, שנשכיל לעצב ולקיים בדרכנו את מסורות ישראל וחגיה. נייחל לשיתוף פעולה בתוך הצוותים וביניהם, לעשייה רבה באווירה טובה, ליצירת מערכת חינוך המביאה ערך מוסף לשותפיה ולסביבתה. שנדע לראות כל ילדה וילד, לגדלם ולהעצימם ברמת הפרט והקבוצה.

צוות החח"ק וזיו, מנהלת חינוך חברתי-קהילתי ניר דוד

גילי אריאלי מסכמת את שנת מצווה של כיתת ארזים

בספטמבר 2022 בני ובנות כיתת "ארזים" החלו את משימות שנת המצווה שהתקיימו לאורך השנה. השאיפה הייתה לייצר שנה ייחודית עם חוויות משמעותיות שיתירו חותם על התבגרותם בנקודת זמן מיוחדת זו, ויצידו אותם/ן בכלים להמשך דרכם/ן כקבוצה וכיחידים.

המשימות נבנו דרך שישה מעגלים חופפים אשר מכילים זה את זה – אני, משפחתי, כיתתי, קהילתי, מדינתי ועמי. מתוך אלה נבעו ערכים ועולמות תוכן שהנחו את המשימות שבחרו ההורים והילדים יחדיו. במבט לאחור ניתן לומר שהשנה החלה עם חבורת ילדות וילדים, והסתיימה עם בני ובנות מצווה, נערים ונערות מגובשים, סקרנים, אחראים ומודעים יותר לעצמם ולסביבתם.

ומה כללה שנת המצווה של שכבת ארזים?

- ❖ מפגש פתיחה: משמעות שנת המצווה וגיבושה – הורים וילדים בהנחיית דותן אריאלי מהמדרשה באורנים.
- ❖ טיול זריחה בעמק עם משימות ליליות שבסופו התקיים בהפתעה טקס פתיחה מיוחד עם ההורים.
- ❖ יום בעיר – ניווט בנווה צדק, ביקור במוקד 100 של המשטרה, אריזה וחלוקת אוכל לנזקקים עם עמותת "אלון ואלה".

- ❖ הדלקת נר של חנוכה בערב רב-דורי עם הסבים והסבתות – הכנת חנוכיות ולביבות.
- ❖ טיול לירושלים – ביקור במוזיאון חאן שער הגיא, בשרשרת הדורות (מוזיאון ליד הכותל), ובמנהרות הכותל. בכנסת ישראל נאמנו כמו נבחר ציבור על הדברים החשובים לנו.
- ❖ טיול "מים לים" – 3 ימים בטבע, לינה באוהל ואתגרים לרוב. מפגש עם תושב עוספיא והיכרות עם העדה הדרוזית סביב המדורה. סיימנו בחוף גינוסר בטקס משפחתי מרגש.
- ❖ יום השואה – סיפורו של דני שיפוני מפי זיו עדי ואלונה נכדתו.
- ❖ יום העצמאות בקיבוץ – הפעלת דוכני פעילות ואוכל.
- ❖ יום חשיפה לספורט פאראולימפי והתנדבות לאוכלוסיה עם צרכים מיוחדים.
- ❖ סיום שנה בחוף הים עם טקס משפחתי, ברכות, סרטים ועוד.

קבוצת ארזים סיכמו בטקס העברת המקל לשכבת סיקסק:

שנת המצווה הייתה שנה מיוחדת מאוד עבור כל אחד ואחת, ועבורנו כקבוצה. שנה משמעותית המסמלת את ההתבגרות והמעבר להשתלבותנו בחברה כבוגרים. השתתפנו במשימות רבות וצברנו המון חוויות: עזרנו לאנשים נזקקים, ביקרנו בירושלים ולמדנו על ההיסטוריה, בכנסת עמדנו על דעתנו בדוכן הנואמים, התנדבנו בעזרה לאנשים עם מוגבלויות, התגייסנו לעזור בחגי הקיבוץ, הכרנו את הארץ ואנשים השונים מאיתנו בחברה, עשינו מסע מים אל ים, בילינו עם הסבים ולמדנו על העבר המשפחתי. המשימות לימדו אותנו על עצמנו ועל התמודדות עם אתגרים. התגבשנו כקבוצה של חברים עם גאוות יחידה, למדנו להעריך, לעזור, לתכנן ולהתגבר על מכשולים. אנחנו מעבירים את דגל שנת המצווה לשכבת סיקסק. על מקל הדגל חרוטים שמותינו, ובשנה הבאה אתם, שכבת סיקסק, תחרטו את שמותיכם ותעבירו את הדגל לשכבה הבאה, וכך מסורת שנת המצווה תועבר במשך הדורות. מאחלים לכם בהצלחה, שתהיה שנה משמעותית ומלמדת, והכי חשוב תיהנו מהשנה הזאת! מאיתנו, שכבת ארזים

ברכת ההורים במפגש ראשון לציון שנת "מילדות לנערו" 2024-2023

[כתבה ענת פונרו-כפרי]

ערב טוב ונעים לכולנו,

ברכות לבנותינו, בנינו ולנו שהגענו עד הלום – לגדל וללוות את צאצאנו להתבגרות בתקופת הנערו. כולנו כאן הערב עם קצב לב מוגבר מהרגיל. מקצב המתרגש בין קצב טיפוס על תל השלושה לנרגשות לקראת הבאות. התכנסנו כאן, על התל בערב ירח מלא, לציון זמן ומועד. בעצם, לציון הזמן איננו נדרשים כלל לתוכן וצורה מלבד קביעת התרחשות בזמן נתון, זה כוח הטבע, הזמן במקצב קבוע מיום לידתנו. בחירתנו המיוחדת והקשורה במסורת עמנו ומסורת המקום היא לעצור ולהתלוות לאירועי הזמן וציון שנת 13 במספר סיבובים סביב השמש של כל אחת ואחד מכם – הסיקסקים.

שכבת סיקסק באירוע לפתיחת שנת מצווה, על התל, 31.8.23

אם נשקיף מהתל אל האופק, נפגוש בעולם גדול בו יש לזמן ולטקס משמעות וביטוי ייחודי להם. במונגוליה חיים שבטים המציינים טקס בגרות בבדיקת יכולתו של הנער לצאת לבדו לצייד ואילו באינדונזיה שבט "המנטאווי" מציין את בגרות הנשים בחידוד שיניהן הקדמיות לאות יופי ומיוחדות. בדת היהודית, בין הלכות טקס המצווה יאמר האב על בנו "ברוך שפטרני מעונשו של זה". אין חלילה בדברי האב התכוונות שבנו הוא עונש, אלא שמעתה הבן שבגר יהיה אחראי למעשיו וישא בעונש, שעד כה נשא בו אביו.

חגיגות וציון המעבר מילדות לנערות כאן בבית, עברו תמורות והתאמות עם הזמן והשנים. התברכנו אנו, בפתחה של שנה להוביל יחד – הורים, ילדים ומועדון נעורים – את אבני הדרך של שנה מיוחדת זו עבור כל אחת ואחד מאיתנו, בדרך של התנסות, למידה כפרטים וכקבוצה. נאחל לכולנו לצבור חוויות, שמי ייתן וישמשו אותנו בארגז הכלים של החיים כהורים ולכם, כילדים צעירים ומתבגרים בדרך לצמיחה ולהתפתחות ליישות עצמאית, בעלת זהות הייחודית לכם. (ברוך דברות השומר, כמובן). נשאף בקיומן להעשיר את החשיפה לעולם שסביבנו ולאפשר במידה שווה להקנות לכם דרכים להתחבר אל ליבכם פנימה.

כידוע, כל שנה שעוברת, כמותה לא חוזרת וקיצורי דרך למקום ששווה להגיע אליו, אין. כבר מחר בבוקר תצמדו בשדות חדשים בדרככם לבית חינוך חדש. מאוטובוס צהוב כבוגרים ומקומות מסומנים תעלו לאוטובוס כצעירים בעלי בחירת מקום (ישיבה חופשית). מרגש? מפחיד? אולי קצת מזה וקצת מזה. זכויות רבות נפתחות עבורכם ועצמאות היא זכות שמביאה עימה גם אחריות, זכרו זאת.

ילדות וילדים אהובות ואהובים, רגע לפני תחילת של שנה, קבלו חיבוק לחיזוק. לחיזוק האמונה בעצמכם, לחיזוק הידיעה שאנחנו תמיד איתכם. חיבוק לרגעים של כאבי גדילה או התכווצויות ומכאובי הלא נודע ו/או לחיזוק במכאובי מחזור למי "שברוך ועשני אישה". היו טובים ורגישים לעצמכם ולא פחות לסביבתכם ולחברתכם. זכרו שאתן יחידות נפלאות ויחידים נפלאים, וכקבוצה אתם אוסף כוכבים מאירים. אנחנו איתכם ועבורכם מקרוב ולמרחקים, אוהבים ההורים.

31.8.23

ברכת מדריכי הנעורים

לקבוצת סיקס היקרים!

אנחנו מאוד מתרגשים להיות כאן בפתיחת שנת המצווה שלכם, כאן על התל מתחת למגדל השמירה שנבנה לפני כמעט 90 שנים כדי להגן על הקיבוץ האהוב שלנו. אתם מתחילים היום תהליך שבו תחזקו ותגבשו את הקבוצה שלכם, עם מטרות ומשימות שיהפכו לחוויות משותפות.

שנה של התחלות חדשות, מרגשות ואפילו אולי קצת מפחידות... שנה ראשונה במועדון הנעורים, המועדון הכי גדול בקיבוץ – גם במספר וגם בגיל.

כולם מחכים ומתרגשים לקבל אתכם בידיים פתוחות.

מאחלים לכולכם שנה טובה ומלמדת, שתהיו שם האחד בשביל השנייה, שתשמשו כתף חמה ברגעי משבר וגם שמחה, שתלמדו מהגדולים מכם, ומאיתנו, שתשאפו ותגדלו ותשמחו ותשחקו ותצחקו.

יש לכם שכבה מדהימה, הורים אוהבים, תומכים ומחזקים, ואותנו המדריכים, אנחנו תמיד כאן בשבילכם!

אלונה, רז, גיא ועינת

לבן ובנות חודש ספטמבר

יואב להב בן 50

אח קטן יקר שלי,

ערב מלחמת יום הכיפורים הצטרפת אלינו. והנה: 50 שנה ביחד, וזו הזדמנות נהדרת להגיד לך כמה אני שמחה שאני אחותך. כל כך גאה בך. אתה חכם וטוב. יצירתי, חרוץ ולא קוטר. אתה איש משפחה מסור ומחבק, בוגר ורחב לב. בן חם ונדיב להוריך. דוד אוהב, אכפתי ועדין לאחייניך הרבים. חבר שתענוג לחגוג איתו את החיים. בן קהילה שמעניק מתכונותיו המגוונות והמועילות מתוך תחושת שליחות ואמונה.

...ובשבילי, אח משובח. מצחיק, נוכח, משתף פעולה. עם שכל ישר ומילה טובה ובידיחה טובה

שמשנה בשנייה את כל המצב. כל מצב.

אני מאחלת לך אחי החמוד שגדל, שנה נהדרת.

תהיה בריא.

תהיה שמח.

תהנה מהילדים.

תהנה מהחיים.

ותמשיך להפיץ בשפע את רוחך הטובה,

נושא איתך תמיד מפרש לבן באופק.

אוהבת מאוד-מאוד

ורד, אחותך השלישית

שמרית וינר בת 40

לשמרית היקרה, מזל טוב מכל המשפחה.
נאחל לך מכל הלב, בריאות וחיים מאושרים.
צלחת באומץ ארבעה עשורים וזו רק ההתחלה, ומכאן תפרשי כנפיים.
המשיכי להגשים את עצמך, לעשות טוב וליהנות מהמעגל העוטף והמתוק שיצרת סביבך.
אוהבים אותך!

משפחת וינר

אריאל חן בת 10 (בתם של שרית ואלון)

אריאל אהובה שלנו
אנחנו מאחלים לך
המון מזל טוב
בריאות מצוינת
שפע, אושר,
אהבה ושמחה.
שהאור שאת מביאה איתך ילווה אותך גם הלאה
שתמיד תחייכי,
תגדלי, תצמחי
תחלמי חלומות,
תגשימי את שאיפותייך לטובה ותדעי ליהנות מהדרך.
אוהבים הכי בעולם
אבא ואימא, עומרי, אליעד ומסי

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו בחודש ספטמבר (אלול-תשרי)

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
לאה להב	12.9.1966	כ"ז אלול תשכ"ו
וובק (זאב) סלפטר	8.9.1986	ד' אלול תשמ"ו
רבקה ולדימרסקי	28.9.1988	י"ז תשרי תשמ"ט
יהושע שוכמן	21.9.1990	ב' תשרי תשנ"א
דבורה מידה	23.9.1995	כ"ח אלול תשנ"ה
סוניה קרונר	5.9.1996	כ"א אלול תשנ"ו
עמנואל אינהורן	1.9.1999	כ' אלול תשנ"ט
איזק (יצחק) פרמינגר	1.9.2001	י"ג אלול תשס"א
רפי עדן	21.9.2003	כ"ד אלול תשס"ג
אילן מוזר	26.9.2004	י"א תשרי תשס"ה
ברונקה זלוטניצקי	12.9.2005	ח' אלול תשס"ה
שמואל חרמוני	8.9.2007	כ"ה אלול תשס"ז
חיה ביכובסקי	28.9.2008	כ"ח אלול תשס"ח
שרה אברהמי	14.9.2010	ו' תשרי תשע"א
ידג'יה גייסט	29.09.2010	כ"א תשרי תשע"א
פולה אייזנברג	14.09.2016	י"א אלול תשע"ו
רבקה צ'סלר	14.09.2018	ה' תשרי תשע"ט
דב זמיר	2.9.2021	כ"ה אלול תשפ"א

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

1. צבע הגוף הזה הוא צבע שכזה (4)
2. עלה לו רעיון שבת זו תהייה במחו (7)
3. + "9 מאוזן" כיסוי הקיר או "כיסוי התחת" (4)
4. דיל אחר שהוא סמוך (3)
5. לרוב יש בלגן בצורת הופעתו (6)
6. השתוממו מה יש בתו (4)
8. "רב סרן" בכל כינוי זמני (6)
11. ברשימה הזו שהסתבכה, נמצא הכולבו הגדול (6)
12. בפסח: הם (5-2)
14. החלמות אחרות לחיבור המתכות (6)
17. + "19 מאונך" תערכו את שדירת המין "לגברים בלבד" (4-4)
19. ראו "17 מאונך"
21. שב ושח בארץ זרה (3)
24. ראו "22 מאוזן"

1. חודש או מקל (3)
4. בשריפה הזו נשמע שאין לה אימהות (5)
7. בחשי את מי! ואחד בשבוע (5)
9. ראו "3 מאונך"
10. במידה הזו האוקינוס למשל, עושה נפלאות (6)
13. + "15 מאוזן" זעה ונעה עם השישית וזה ממש מצויין (4-4)
15. "ראו 13 מאוזן"
16. לא יצאו לו המילים, הוא כמעט נחנק (4-3)
17. נשמע כמו זריקת דברים, אך בעצם הכל מהעכוז (4)
18. מכין בצק בבן הזה, אך בעצם הוא חוקר שפות (4)
20. הסוג הזה הוא בדוי, כי הוא היברידי (4-2)
22. + "24 מאונך" תחזור ותחזור ב.... פנים (4)
23. משהו שמתמשך כל הזמן כמו הנגר המקומי (5)
25. תשאיר בתור את האחרונה והעשירית (5)
26. מה חוזרת השנייה בתוכם (3)